

2. gr.

4. málsgr. 1. gr. laganna falli niður.

3. gr.

Í stað orðanna „nafnúmer Þjóðskrár“ í 2. málsgr. 2. gr. komi: auðkennisnúmer Þjóðskrár.

4. gr.

Aftan við 5. gr. laganna komi tvær nýjar málsgreinar, svo hljóðandi:

Hverjum lögreglustjóra er heimilt að ákveða fyrir sitt umdæmi, að nafnskrirteini einstaklinga á aldursbilinu 18—23 ár skuli ekki vera gilt sönnunargagn um aldur, nema lagt sé fram sérstaklega útgefið skirteini með öðrum lit en er á almennu nafnskrirteini. Heimild þessi er bundin við notkun nafnskrirteinis í sambandi við opinber fyrirmæli um, að tiltekinn aldur sé skilyrði fyrir viðskiptum eða fyrir komu eða dvöl á stað.

Hagstofan gefur út nafnskrirteini með sérstöku lit til einstaklinga í umdæmum, þar sem lögreglustjóri hefur ákveðið að nota heimild þá, er um ræðir í 2. málsgr. Greiða skal fyrir útgáfu slíks skirteinis samkvæmt gjaldskrá, er Hagstofan setur.

5. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

Gjört í Reykjavík, 15. maí 1974.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Magnús T. Ólafsson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 73 21. júní 1973, um meðferð opinberra mála.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsgr. 5. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

2. gr.

6. tl. 8. gr. orðist svo:

Ríkissaksóknari, vararíkissaksóknari, saksóknarar, sbr. 5. mgr. 20. gr., og fulltrúar ríkissaksóknara.

3. gr.

4. mgr. 18. gr. orðist svo:

Ríkissaksóknari skal halda sakaskrá fyrir land allt. Dómsmálaráðherra setur fyrirmæli um sakaskrá og sakavottorð.

4. gr.

20. gr. orðist svo:

Ríkissaksóknari fer með ákærvaldið.

Forseti skipar ríkissaksóknara. Hann skal fullnægja lagaskilyrðum til skipunar í dómaraembætti í Hæstarétti. Ríkissaksóknari nýtur sömu launa og annarra lögkjarar sem hæstaréttardómarar, eftir því sem við verður komið.

Ríkissaksóknara til aðstoðar eru vararíkissaksóknari, fulltrúar ríkissaksóknara, svo og saksóknarar, sbr. 5. mgr. þessarar greinar. Allir skulu þeir hlíta fyrir mælum ríkissaksóknara í störfum sínum.

Vararíkissaksóknari skal fullnægja sömu skilyrðum og ríkissaksóknari til skipunar í embætti. Forseti skipar vararíkissaksóknara. Vararíkissaksóknari fer með vald ríkissaksóknara í fjarveru eða forföllum ríkissaksóknara eftir nánari ákvörðun hans.

Ef ríkissaksóknari og vararíkissaksóknari anna eigi flutningi mála fyrir dómi auk annarra embættisstarfa, þá getur dómsmálaráðherra ákveðið, að við embætti ríkissaksóknara skuli starfa einn eða tveir saksóknarar.

Saksóknarar skulu fullnægja sömu skilyrðum og ríkissaksóknari til skipunar í embætti. Forseti skipar saksóknara.

Annað starfslið til aðstoðar ríkissaksóknara, þ. á m. fulltrúa með lögfræðiprófi, skipar dómsmálaráðherra með samþykki ríkissaksóknara.

Ríkissaksóknari hefur embættisskrifstofu í Reykjavík.

5. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsg. 21. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 1. málsl. 2. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsl. 2. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 3. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 4. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

6. gr.

22. gr. orðist svo:

Þegar ríkissaksóknari er svo riðinn við mál eða aðila, að hann mætti eigi gegna dómarastörfum í því, skal hann tilkynna það dómsmálaráðherra. Nú berst ráðherra slík tilkynning eða hann fær vitneskju um það með öðrum hætti, og skipar hann þá vararíkissaksóknara eða annan löghæfan mann, sbr. 2. mgr. 20. gr., til meðferðar þess máls.

Nú er ríkissaksóknari settur samkvæmt ákvæðum þessarar greinar, og ákveður dómsmálaráðherra honum þá þóknun fyrir starf hans.

7. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsg. 23. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

8. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsl. 1. málsg. 24. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 2. málsl. 1. málsg. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknari.

9. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsl. 3. málsgr. 25. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. másl. sömu málsgreinar komi orðið: ríkissaksóknari.

10. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ á þremur stöðum í 27. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

11. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 28. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

12. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsgr. 29. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. másl. 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. másl. 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

13. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 30. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

14. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 3. málsgr. 32. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

15. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsgr. 33. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

16. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsgr. 42. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

17. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsgr. 73. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

18. gr.

74. gr. orðist svo:

Dómari getur borið undir ríkissaksóknara, hvort rannsókn skuli hefja eða fram halda, og tekur þá ríkissaksóknari ákvörðun um það atriði. Ríkissaksóknari getur af sjálfsdáðum farið þess á leit við dómara, að hann hefji rannsókn eða haldi áfram þegar hafinni rannsókn. Ef dómari telur, að krafa ríkissaksóknara verði eigi tekin til greina, með því að skilyrði laga um refsingu í því máli skorti, svo sem vegna þess að eigi sé um refsiverða háttsemi að tefla, refsikrafa fyrnd, ákærvaldið bresti aðild o. s. frv., þá veitir dómari ríkissaksóknara kost á að skýra málið og kveður síðan upp úrskurð um, hvort taka skuli kröfu ríkissaksóknara til greina. Samsvarandi gildir, þegar rannsóknar er krafist í málum, er greinir í 3. málsgr. 21. gr.

19. gr.

1. mgr. 79. gr. orðist svo:

Nú sætir mál sókn og vörn fyrir héraðsdómi eftir málshöfðun, sbr. 130. gr., og sækir þá ríkissaksóknari málið, en falið getur hann þó sókn þess vararíkissaksóknara, saksóknara eða fulltrúa sínum, er fengið hefur til þess löggildingu dómsmálaráðherra. Heimilt er einungis að löggilda fulltrúa, er fullnægja skilyrðum til skipunar í héraðsdómaraembætti, hafa fengið leyfi til málflutnings fyrir héraðs-

dómi eða fullnægja skilyrðum til þess að fá slík leyfi. Heimilt er og ríkissaksóknara að skipa sækjanda máls einhvern hæstaréttarlögmann eða héraðsdómslögmann, enda hafi sá fengið löggildingu dómsmálaráðherra til sóknar opinberra mála í héraði. Ekki má sækjandi vera nokkur sá, er gerði dómara óhæfan til að fara með mál, né heldur sá, er vegna afstöðu sinnar til máls eða aðilja væri óhæfur dómari í því máli.

20. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsl. 1. málsg. 84. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsl. sömu málsg. komi orðið: ríkissaksóknari.

21. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsg. 87. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

22. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 3. málsg. 112. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðanna „Saksóknari ríkisins“ í 4. málsg. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 5. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ á tveimur stöðum í 6. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

23. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsl. 1. málsg. 115. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsl. sömu málsg. komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

24. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsg. 118. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

25. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsg. 124. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 3. málsg. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

26. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 2. tl. 129. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

27. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. tl. 1. málsg. 130. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 2. málsg. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknari.

28. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ á tveim stöðum í 131. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

29. gr.

1. málsg. 143. gr. orðist svo:

Í dómi eða úrskurði, ef máli lýkur án dóms, skal almennt kveða á um skyldu ákærða til að greiða sakarkostnað án ákvörðunar fjárhæðar. Þóknun skipaðs sækjanda og verjanda skal þó ákveða tiltekinni fjárhæð, sbr. 2. málsg. 87. gr. Þegar

mál er sótt af ríkissaksóknara, vararíkissaksóknara, saksóknara eða fulltrúa ríkissaksóknara, sbr. 1. málsgr. 79. gr. og 1. málsgr. 181. gr., skal það gert án sérstaks endurgjalds bæði í héraði og fyrir Hæstarétti. Verði ákærða í slíku máli dæmt að greiða sakarkostnað, skal honum þá gert að greiða tiltekna fjárhæð málssóknarlauna, er renni í ríkissjóð. Þóknun verjanda, sem kemur fyrir dóm utan lög-sagnarumdæmis, þar sem með aðalmál er farið, svo og annan kostnað þar ákveður dómari aukamálsins.

30. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. tl. og 3. tl. 154. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

31. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 171. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

32. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsgr. 174. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

33. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsgr. 175. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknara“ á tveimur stöðum í 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 4. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

34. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsgr. 177. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 3. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknara.

35. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 1. málsgr. 179. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknari“ á þremur stöðum í 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknari“ á tveimur stöðum í 1. og 2. málsl. 3. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknara“ á tveimur stöðum í 3. og 4. málsl. sömu málsgr. komi orðið: ríkissaksóknara.

36. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsgr. 180. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknari“ á þremur stöðum í 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsl. 3. málsgr. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. málsl. sömu málsgr. komi orðið: ríkissaksóknara.

37. gr.

181. gr. orðist svo:

Ríkissaksóknari sækir öll opinber mál í Hæstarétti, og hvíla á honum sömu skyldur, sem hvílt hafa á sækjanda fyrir þeim dómi, og samkvæmt þeim fyrirmælum, er í lögum þessum segir.

Ríkissaksóknari getur falið vararíkissaksóknara eða saksóknara að flytja tiltekin opinber mál í Hæstarétti.

38. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 182. gr. komi orðið: sækjanda.

39. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 184. gr. komi orðið: sækjandi.

40. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 2. másl. 1. málsgr. 186. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 3. másl. sömu málsgr. komi orðið: ríkissaksóknari.

Í stað orðsins „Saksóknara“ í 1. másl. 2. málsgr. sömu greinar komi orðið: Ríkissaksóknara.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 2. másl. sömu málsgr. komi orðið: ríkissaksóknari.

41. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 191. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

42. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsgr. 193. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

43. gr.

Í stað orðsins „Saksóknari“ í 1. málsgr. 194. gr. komi orðið: Ríkissaksóknari.

44. gr.

Í stað orðsins „saksóknari“ í 195. gr. komi orðið: ríkissaksóknari.

45. gr.

Í stað orðsins „saksóknara“ í 1. málsgr. 198. gr. komi orðið: ríkissaksóknara.

46. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi.

47. gr.

Þegar lög þessi hafa öðlast gildi, skal fella ákvæði þeirra inn í meginmál laga nr. 73 21. júní 1973, um meðferð opinberra mála, og gefa þau út svo breytt.

Gjört að Bessastöðum, 21. maí 1974.

Kristján Eldjárn.

(L. S.)

Ólafur Jóhannesson.

L Ö G

um breyting á lögum nr. 67/1971, um almannatryggingar.

FORSETI ÍSLANDS

gjörir kunnugt: Alþingi hefur fallist á lög þessi og ég staðfest þau með samþykki mínu:

1. gr.

Aftan við 2. málslið 5. málsgr. 11. gr. laganna bætist nýr málsliður, er orðist svo:

Á sama hátt má reikna lögheimilistíma eftirlifandi maka frá upphafi lögheimilistíma hins látna.